

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 83/16

Luxembourg, 28. julij 2016

Sodba v zadevi C-294/16 PPU
JZ/Prokuratura Rejonowa Łódź–Śródmieście

Država članica, ki je izdala evropski nalog za prijetje, mora za namene odštetja obdobja pripora v izvršitveni državi članici preučiti, ali imajo ukrepi, sprejeti glede zadevne osebe v tej državi članici, učinek odvzema prostosti

Naložitev hišnega pripora devetih ur na dan skupaj z nadzorom v obliki elektronske zapestnice, načeloma nimata takega učinka

Sąd Rejonowy dla Łodzi–Śródmieścia w Łodzi (okrožno sodišče v Łódzu – center mesta Łódź, Poljska) je s sodbo z dne 27. marca 2007 JZ obsodilo na kazen zapora v trajanju treh let in dveh mesecev. Ker je JZ pobegnil, je bil zoper njega izdan evropski nalog za prijetje. JZ so 18. junija 2014 prijeli organi Združenega kraljestva in s tem izvršili ta nalog za prijetje.

Za JZ, ki je bil spuščen na prostost na podlagi plačila varščine 2000 britanskih funtov (GBP), je bila določena obveznost, da je od 22h do 7h na naslovu, ki ga je navedel, poleg te obveznosti pa je bil določen elektronski nadzor. Dalje je bila JZ naložena obveznost, da se javlja na policijski postaji, prepoved, da vloži vlogo za izdajo dokumentov, ki omogočajo potovanje v tujino, in da ima ves čas pri sebi vklopljen in napolnjen mobilni telefon. Ti ukrepi so se izvajali do njegove predaje poljskim organom 14. maja 2015.

JZ pri poljskem sodišču predlaga, da se mu obdobje, med katerim je moral prebivati v Združenem kraljestvu in je bil podvržen elektronskemu nadzoru, všteje v kazen zapora, ki mu je bila naložena na Poljskem. Glede tega se sklicuje na Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje¹, ki med drugim določa, da država članica, ki je izdala evropski nalog za prijetje, odšteje celoten čas pripora, ki je bil prebit pri izvršitvi tega naloga za prijetje, od celotnega časa pripora, ki ga mora oseba prestati v tej državi članici po izrečeni kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.

To sodišče sprašuje Sodišče, ali pojem „pripor“ vključuje tudi ukrepe, ki jih je uvedla izvršitvena država članica in ki vključujejo elektronski nadzor kraja bivanja osebe, na katero se nanaša nalog, skupaj z naložitvijo hišnega pripora.

V današnji sodbi Sodišče najprej presodi, da je pojem „pripor“ iz Okvirnega sklepa samostojen pojem prava Unije, ki ga je treba enotno razlagati na njenem ozemlju.

Nato poudarja, da je cilj obveznosti, da se odšteje celoten čas pripora, ki je bil prebit pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje, od celotnega časa pripora, ki ga mora oseba prestati v odreditveni državi članici, udejanjanje splošnega cilja spoštovanja temeljnih pravic, tako da se ohrani pravica do svobode zadevne osebe in polni učinek načela sorazmernosti pri izvrševanju kazni.

Okvirni sklep z naložitvijo upoštevanja celotnega časa, ko je bila obsojena oseba priprta v izvršitveni državi članici, namreč zagotavlja, da tej osebi ni treba prestajati pripora, katerega celotno trajanje – tako v izvršitveni državi članici kot tudi v državi članici, ki je odredila evropski nalog za prijetje – bi preseгло trajanje kazni zapora, na katero je bila obsojena v odreditveni državi članici.

¹ Okvirni sklep sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

Glede tega Sodišče ugotavlja, da Okvirnega sklepa ni mogoče razlagati tako, da državi članici, ki je izdala evropski nalog za prijetje, le nalaga, da odšteje samo obdobja pripora v državi članici, ki je izvršila ta nalog, z izvzetjem obdobj, v katerih so veljali drugi ukrepi, ki pomenijo **odvzem** prostosti s podobnimi učinki kot je zaporna kazen.

Pojem „pripor“ v smislu Okvirnega sklepa **ni omejitveni ukrep, ampak ukrep odvzema prostosti**, in se poleg zaporne kazni nanaša na vse ukrepe ali skupino ukrepov, naloženih zadevni osebi, ki zaradi svoje vrste, trajanja, učinkov in načinov izvršitve zadevni osebi odvzemajo prostost podobno kot zaporna kazen.

Zato **mora sodni organ države članice, ki je izdala evropski nalog za prijetje, preučiti, ali je treba ukrepe, sprejete zoper zadevno osebo v izvršitveni državi članici, enačiti z odvzemanom prostosti**, in torej pomenijo „pripor“. Če v okviru te preučitve ta sodni organ pride do takega sklepa, Okvirni sklep nalaga, da se celotno obdobje, v katerem so veljali ti ukrepi, odšteje od obdobja odvzema prostosti.

V obravnavanem primeru, čeprav ukrepi, sprejeti v Združenem kraljestvu zoper JZ zagotovo omejujejo njegovo svobodo gibanja, pa načeloma vendar niso tako omejujoči, da bi pomenili ukrep omejitve prostosti in da bi se jih tako opredelilo za „pripor“ v smislu Okvirnega sklepa.

Vendar Okvirni sklep, ker samo nalaga minimalno raven varstva temeljnih pravic osebe, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, ne nasprotuje temu, da bi lahko zgolj na podlagi nacionalnega prava sodni organ države članice, ki je ta nalog izdala, od celotnega trajanja odvzema prostosti odštel celotno ali del obdobja, v katerem so za to osebo v izvršitveni državi članici veljali ukrepi, ki ne pomenijo odvzema prostosti, ampak njeno omejitev.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793